

दकारश्च ऋकारश्च एतमोङ्कारः परम् । सिद्धगेहस्थितं
वर्णं शृणु सर्वसुखप्रदम् । ईकारश्च ऋकारश्च औका-
रश्च ततः परम् । दक्षे चतुर्गेहस्थितान् वर्णान् तव यदामि
तान् । आह्लादं चापि प्रत्यायं मुख्यं शुद्धमित्यपि ।
एतत्कोष्ठस्थितान् सर्वान् शुभाशुभफलप्रदान् । कृका-
रश्च खकारश्च भकारश्च जकारकम् । आह्लादस्य
मिति मोक्षं प्राप्तिमात्रेण सिद्धिदम् । प्रत्यायस्य
गकारश्च ककारं सचमित्यपि । सुखप्रस्यं हि लका-
रश्च टकारं ङउमित्यपि । शुद्धस्य च टकारश्च णकारं
सतमित्यपि । तदधःस्थं चतुर्गेहं लौकिकं सन्धिकं
तथा । मानसिकं राजसिकं चतुर्गेहस्थितं त्वमम् ।
लौकिकस्य घकारश्च दकारं च भकारकम् । सात्विकस्य
धकारश्च नकारश्च यकारकम् । मानसिकस्य शृणु भो
पकारं च फकारकम् । तद्वामस्य चतुर्गेहं शृणु
पञ्चानन ! प्रभो ! । सुप्तं क्षिप्रं क्षिप्रं दुष्टमन्दं प्रकी-
र्तितम् । एतद्गेहस्थितान् वर्णमात्रान् गृह्णाति
योनरः । वर्जयित्वा सुप्तमन्त्रं क्षिप्रं क्षिप्रं दुष्टकम् ।
ऐहिके सिद्धिमाप्नोति परे सुक्तिमन्माप्नुयात् । यद्यभास्य-
वगात् सुप्तादिषु गेहेषु लभ्यते । तदा मन्त्रं शोधयेत्
वै सुप्तमन्त्रमिति लोकेतः । वर्जितैर्दोषजालस्यैरशुभं
भूतशुद्धये । भूतलिप्या पुटीकृत्य जप्त्वा सिद्धिं ततो
लभेत् । न तु वा वर्जयेत् गेहं चतुष्कं वर्णभेदितम् ।
सुप्तगेहस्थितं वर्णं शृणु पञ्चकानन । ककारश्च
भकारश्च ततोऽन्यदहसंस्थितम् । गकारश्च लकारश्च
क्षिप्रगेहस्थितं द्वयम् । ककारश्च खकारश्च क्षिप्रगेहस्थितं
द्वयम् । दुष्टगेहस्थितं नाथ ! ककारं गगनं तथा ।
निजस्वभावसुक्तं यत्तन्मन्त्रं सद्योपाचयेत्” ।

चतुश्चत्वारिंशत् स्त्री चतुरधिका चत्वारिंशत् । (चोया-
क्षिप्र) चतुरधिकचत्वारिंशत्संख्यायां शतसंख्यान्विते
च । परणे ङट् । चतुश्चत्वारिंशत्संख्यापूरणे त्रि-
स्त्रियां ङीप् ।

चतुश्शृङ्गः ५० चत्वारि शृङ्गाण्यस्य । १ कुशदीपस्य वर्ष-
पर्वते “बभ्रुचतुश्शृङ्गः कपिलचितकूटोद्भेदानीकजङ्घ-
रोसा द्रविणः” भाग० ५. २०११ स्तो० । २ परमेश्वरे च ।
“चत्वारि शृङ्गा तयो अथ पादा द्वे गीर्षे” इत्यादि श्रुती
तस्य चतुश्शृङ्गत्वोक्तं ज्ञेयात् । शब्दशास्त्रे च
तस्य नामाख्यातनिपातोपसर्गपञ्चविधार्थबोधकत्वात्
“तथात्वम्” ।

चतुष्का न० चतुरवयवं चत्वारोऽवयवा यस्य वा कन् । १ चतुः-
संख्यायां शतदन्ति च “एकं द्विकं त्रिकं चैव चतुष्कं”
पञ्चकं तथा । नामाद्यै रति सर्वेऽपी पद्याः शास्त्रे
व्यवस्थिताः हरिः । “एतत् कष्टतमं विद्यात् चतुष्कं
कामजे गये” द्विकन्त्रिकचतुष्कञ्च पञ्चकञ्च शतं समम्”
इति च मतुः । २ चतुस्तम्भे मण्डपभेदे “चतुष्कण्ड-
प्रकरावकीर्णयोः” “नार्यचतुष्काभिर्मुखां व्यनेपुः” इति
च कुमा० । “नारीषनां स्त्री चतुष्कमनः” रघुः । ३ मय-
कायां (मयारि) ५ पुष्करिणीभेदे च स्त्री ङीप् भेदि० ।
इयदिभेदे त० शब्दार्थः ।

चतुष्कर्णी स्त्री चत्वारः कर्णा यस्य ङीप् । १ कुमारच-
माटभेदे “चतुर्कर्णी चतुष्कर्णी कर्णप्रायश्चा तथा”
भा० श० ४७ अ० कुमारचरमाटगतोक्तौ । चत्वारः
कर्णाः अवयवाधनं यत् । २ द्वाभ्यां क्रियमाणे मन्त्रे उप
“षट्कर्णोभिद्यते मन्त्रचतुष्कर्णः स्थिरोभवेत्” पञ्चत०
चतुष्कल ५० चतस्रः कलाः मात्रायत् । आर्यादिषु चतु-
र्मात्रायुते गणभेदे “चोया सर्वान्तमध्यादिपुरवोऽत चतु-
ष्कलाः राणाचतुर्लघुपेताः पञ्चाद्यादिषु संस्थिताः” ह० र
चतुष्कोण त्रि० चत्वारः कोणा अतः । ३ चतुरश्रे तदाकारं
श्चोदभेदे न० ।

चतुष्टय त्रि० चत्वारोऽवयवा विद्या अस्य तयप् । १ चतुर्विध-
भागवति चतुष्के । स्त्रियां ङीप् “प्रहस्तिरासौ चतुर्विधा
चरितार्था चतुष्टयी” कुमा० । “तदेव सर्वमेवेतत्प-
शुक्लीत चतुष्टयम्” मतुः । “चतुष्टयमर्शदेहाददण्डम्”
चतुर्णामवयवः तयप् । २ चतुःसंख्यायाम् “युक्तं
मणिकुम्भचतुष्टयेन” कुमा० । “केन्द्रं चतुष्टयं चोयम्”
नील० ता० उक्तेषु ३ लघुचतुष्टयप्रसङ्गमस्यानेषु न० ।

चतुष्टोम ५० चतुरत्तरः स्तोमः त्रिष्टुप्चदशप्रदशैकविं-
शानां समूहः मध्यपदलोपी स० । चतुरत्तरस्तोमे “विष-
त्तोऽष्टाचत्वारिंशः धत्वं चतुष्टोमः” यजु० १४।२२। चतु-
र्हिंजु स्तूयमानत्वात् श्वायौ च । “यएव चतुष्टोम
स्तोमस्तं तदुपदधाति तद्यत्तमाह धत्वंमिति प्रातिष्ठा
वै धत्वं” प्रातिष्ठा चतुष्टोमोऽथो वायुवाँ धत्वं चतुष्टोमः
स व्याभिद्यतस्त्वभिर्दिग्भिः स्तुते वायुवै सर्वेषां भूतानां
प्रातिष्ठा तदेतद्रूपमुपदधातीति” शत० ब्रा० ८।४।१२६।
१ स्तोमभेदे । “समीचीर्दिशः स्मृताचतुष्टोमः स्तोमः”
यजु० १४।२५। “चतुष्टोमेन स्तोमेन समीचीः समीच्या-
दिशः स्मृताः” वेददी०